

Anders Rostrup Lorentzen

far
farlig
følsom

*Digte. Skrevet: 2000 - 2003.
Denne version Apoet.dk 2024*

Far farlig følsom

Digtsamling. 2000 - 2003. Denne version Apoet.dk - 2024

Indhold:

Side 03	to må man være
Side 16	far farlig
Side 43	mor morsom
Side 52	far fatter (ikke en brik)
Side 75	underdogs alfabet
Side 86	kolofon

to må man være

MURER FALDER

murer og jerntæpper falder
verden er at lave
for engang skyld på en berusende
dejlig måde
og det falder mig ind
jeg for første gang længe
mærker jorden begynde at samle sig
under min ikke længere
så urolige krops fødder

jeg ser umætteligt
ind i et ansigt
der gerne vil kendes
ved mit

PARCELSUS

jeg havde aldrig helt troet
mit fantasibryllup skulle leves
og du er også noget andet
du er virkelig
en slags drøm

så var dér alligevel en kvinde til mig
livet vil mig det godt
og det er mere end blot
det gode humør
der spiller mig et puds
for noget er som forandret

jeg er cirka den samme
men mit hjerte har kastet kasket
for første gang længe
føler jeg mig fri
bastet, bundet, lykkelig

for få sekunder siden
var parcelsuset en fremmed tanke
mest et hånligt grin
nu ligger vi her i dobbeltsengen
taler om vores kommende børn
og om lidt
gør vi noget ved det!

NÆSTEN FOR GODT

det var sommer hele året
vi havde gåsedun i håret
og vi elskede hele tiden
til det sang i æggehviden

GULDHOLM

til Mie

vores første midsommer
sejlbåden er lagt til på guldholt
landskabet og himlene svare til
midsommerstangen står beklædt
i græsset ekkoer efter dans
vi sætter os på klipperne
duftene fra øen, blikket på havet
aldrig har natten været så lys
og nu vil vi leve

før vi bliver færdige med det
og vores fælles hjerteslag slutter
vil vi igen sætte os på guldholt
kærligheds-klippe-fundament
med øjnene ind mod øen
duftene fra hav og himmel
lysene fra min sjæl skal det skinne
du blev fanden-gale-mig min alma stjerne!
og en dag må vi så dø

EN LILLE DANSER

jeg ruller en sang ud af ærmet
den handler om mere end dig og mig
en dag vil dens toner trille
ud af skødet på dig

en lille danser
i dit indres kabinet
en lille danser
af håb, et stadig-væk

jeg skød en pil
ind i dit rum
hvad skæbnen nu vil
det bliver det til

vi tændte en stjerne i dagen
en lille funklende drøm
det er småt og for stort at forstå
for os to lige nu
vi er en del af livets strøm

en lille danser
fra vores hjerters kabinet
en lille danser
af håb, et stadig-væk

KANONFØDSEL

fra at være noget indenfor
jeg vidste ville komme
men kun havde mærket
en svag kilderen i håndfladen
gennem din mors maveskind
stak du hovedet ud
og jeg glemte helt at besvime
i næste nu lå du i et håndklæde
en lille varm bylt i mine arme
og var det mest virkelige
jeg nogensinde har mærket

sådan nogenlunde blev vi født
og der lå du måske og troede
at du var den eneste her
der var ny

DUFTENDE LILLE DØD

alle de blomsterhoveder
hun har hevet af og ophængt
på tråde rundt omkring i huset
dufter af død og sommer
lad det pjaske
lad det sjaske
lad det regne
for her hvor jeg er
glædes børnene over
få røde bær fra haven
en trillende bold
og 3 hop i en vandpyt

SNART 3 ET HALVT

ga' vi låss, far
bare for jøv, far
du skal gilde mig
til jeg dør, far
du må aldrig doppe
først når jeg ikke
gan glare mere
bagefter er det din dur
vi ga' jo låss
altså nu, far

VIRKELIG FANTASI

børnene leger tidløst
i sollyse rum
bygger en verden op
med dukkers mundrette
og andre gange syrede replikker
som aldrig lykkedes mig at optage
eller kopiere

virkeligheden er
for perfekt
til at kalkere
til løgn og digt
mens ungerne leger
i fantasiens tidsløse rum
her i vores eget hus

NU

en person uden fortænder
sidder ved tegnebordet
og samler perler
for syv år siden var han her ikke

nu synger han
”det er så svært med piger
forstår de hvad vi siger”
skjorten sidder omvendt
flippen runder numsen
og det hvide hår
som vore arme unger nu engang har
falder ned over øjnene
viftes bort
og falder ned igen

CAMPINGPLADS

ø i solskin
børnene brunes
mødre rødes
det bli' r en øm nat

bruger for mange penge
vil ikke tænke på det
og bruger flere
det er jo ferie

gamle gader
fornemmelsen af ø
blikket blidt
døsig venligt

børnene får nye venner
den store smider bolsjer
efter nogle piger og spørg'
hvad sød hedder på tysk

ALT VED DET GAMLE

om et øjeblik, et halvt liv
siddet jeg som tooghalvfjerdsårig
på den hvide bænk med min kone
kikker ud over vandet
og tilbage på vores røde hus
vi har
og de ar vi har
vi studerer dem lidt
inden vi på ældre
men stadigt virksomme ben
skaber grobund
for nye

far farlig

fra blod til blod
dumper frugter
ud af dit skød
sært nok strejft
af en duft af død

farlige forbindelser i mit farliv
jeg mangler et sted at få afløb
knuser mine egne børn i trykket
af min benede ærlighed
jeg vil ikke skjule noget som helst
og bliver snart en løbsk bulldozer
der uden nøgle, starter
river huset ned
fundamentet med
vi fælles bygge

jeg sidder på das og tænker onde tanker
om konen
hun skulle skydes
hun skulle flås
klynges op i hendes løsrevne argumenter
til spot med bar røv

hun får mig gang på gang
til at stå som den magtesløse idiot
jeg nøddigt vil se spejlet fra mine børns øjne
en hidsig gasblå udladning
af mandlig neddrægtighed

volden lure bag hækken
når ord giver tabt
tager næverne let over
men endnu er der et usynligt hegn
der lader slagene tordne indeni

jeg sidder på das
lader skidtet strømme
snart vil jeg gå ud
og kysse min kone

far farlig
kysser alle godnat
forsvinder frygtsomt
ned i den sorte box
finder formen
river svinet frem
faxer forsendelsen
i et ryk af rytme
fumler fortvivlet
lukker lynlåsen
forbinder familien
med gaze
og knap en lyd

jeg ønsker min kære kone
død
7 meter ned i jordens indre
og derefter op hvor jeg kan
gudinde hende igen

jeg ønsker hende død
så jeg med sorgfulde skuldre
kan tage mig af børnene
med al den selvopofrelse
situationen kan trække

børnene og jeg vil knyttes tættere
hver gang vi fælles mindes
deres elskede mor
min kæreste kone
som vi så inderligt ønsker til live

jeg parer mig med en drøm
hun er ikke af silke
hun sutter min pik af
uden at spørge
i et sterilt kontor
hvor kontrasten er til at se

scenen har ikke noget
med utilfredshed at gøre
det er bare den slags billeder
der får lov at strømme
som giver aflad
gode at onanere til

med jomfrunalske tilbøjeligheder
sprænger jeg hymen
i kæk ydmyghed
masser mig blidt ind i verden
det plasker
fra et rødt springvand
som overrisler mig

fra vinduet
et skær af sol
det hele pakker sig
i et glimt
jeg gemmer
et sted inde under
hjertets broklapper

jeg slår dem ned
de kære små
om morgenen
når noget uventet krydser rutinen
et skrål
en væk vante

det er det sidste jeg vil
så nu skal det være slut

slutningen ville gøre
dem grundigt ondt
så jeg starter hvor jeg slap
med løs hånd
og udsluppet tålmodighed

jeg styrer mig
hamrer hånden ned i bordkanten
smerte
den gør mig ikke venligere

jeg er far
det er hørt op
alt det farlige
i de stunder
jeg ophæver
alle rustne drømme
og lader far
komme før ambitioner

nu lyver jeg igen
for jeg håber
skriveriet vil give luft
eller måske
er der ingen forbindelse
mellem far
og det farlige
blot en fri linie
at skrive på

jeg er ikke vred
mine formiddage er blevet til nætter
sparsomt spredt i sprækker af farliv
familien sover
og i morgen skal jeg undgå
for mange afbidte hoveder
prøve at opføre mig anstændigt
og skubbe det til side
der gnaver som en bændelorm i sjælen
alle de ufærdige ting

jeg husker ikke det blodige svineri
de tre gange jeg blev farfødt
sekunderne var fyldte
og i minutterne efter
fik jeg livet i favnen
ordløst glædeligt
rigt og nøgent
rent

jeg husker ikke hvor ondt det gjorde
da jeg ubehjælpomt forsøgte
at lindre hendes livsnødvendige smerter
erindrer kun svagt hvor højt hun lød
da hovedet langt om længe tittede ud
et sært optimistisk billede
der lyser op herinde

jeg husker min rolighed bag rattet
hun skreg sine veer ud på sædet
lettet undgik jeg bumpet i vejen
- det der skal fælde de hurtige bilister -
få minutter efter vi ankom
var pigen født
hun stirrede mig med øjne - hendes mors spejl

jeg husker tv-speakeren så sød ud
og at det hele gik ufatteligt afdæmpet
ikke en blodplet i erindringen
bare en lillebror der gled ud
endnu med navlestrengen uklippet
på maven hos sin mor
mest af alt duften af baby

12

når der går hul på en far
bliver alting småt og skrøbeligt
livet stort
jeg synes bestemt der kom et kny
nede fra plexiglasvuggen
nu vækkede jeg ham vist igen.

når der går hul på en far
vokser der beskyttende vinger ud
dem der kan lune
dem der kan skygge
dem der kan slå

når der går hul på en mand
bliver livet farligt
nært

far farlig fjumret
gør de rette ting
på en kejtet måde
falder i hensigterne
men rejser sig i lyset
det forbliver en gåde
kun livsdansen kan dirke op
hvis han da får lov at træde
sine spastiske sporadiske trin
flagrende lemmer i egne rytmer
med barnet flyvende
et øjeblik i luften
og i næste nu
tæt ind til kroppen

brudte aftaler i stimer
vennebrud
skilsmisser
krige

jeg vil lægge min hals på
at jeg har ret
og du er klar
til at hugge den over

er du dum
kan du ikke se
vreden strømmer ud
min grundvold ryster
kan du ikke engang mærke det

du fornemmer måske
alligevel noget
for du gør en gestus
som når man vifter en flue væk
og spørg henkastet om jeg er sur

der går et digt til
hver gang sindet
sovser til i vrede
overfuser verden
med grimme ord
i spruttende blå gas

en bitter engel
tramper op af trappen
til en kold dobbeltseng
en uvejsom melodis
uforsønlige snorken
ved siden af en krop
der nægter at falde hen

vi står og lytter forældrestolte
til ord der vugger
fra sprogets gyng
vi smiler til hinanden
for i øjeblikket efter
at rammes af sprogets slynge

stivnede ved sætningernes slagkraft
dem vi kastede efter hinanden
sidste gang vi skændtes
smertende at høre dem gentaget
af vores egne knopskuds
klare rene stemmer

vi er kommet så langt ud
at vi åbenlyst kaster karklud
mod vores klippegrund
jeg så det først
da du gjorde det
jeg længe har gjort det

er vi stødt og roligt
på vej ned i helvede
eller er vi blot blevet
en helt almindelig familie

hvorfor har du ikke
og hvorfor gør du altid aldrig
hvorfor ender vi gerne i brok og ævl
så det sure gennemsyre det hele
hvorfor smiler jeg ikke
som jeg lige har aftalt med mig selv
vender det glade ører til

så er det livsledsageren 5 sekunder før afgang
spørg om hvor hun har lagt:
sine nøgler
sin taske
sit halve liv
imens pigen skriger:
hun vil ha' gulerødder
ikke agurk
den store prøver at rykke hovedet af hunden
og den mindste har snot og skal tisse

jeg ved det godt
det er livet for fuld knald
og mit-et-eller-andet-steds brændende ønske
gu' er det da livsbekræftende
det er bare rigeligt meget
sindet sprækker
galer gasblå
eller værre
gallen siver
pladrer over

kvinderne snakker om rigtige mænd
og det er underforstået
vennen og jeg ikke er af slagsen
der kan banke en kvinde i bund
uden at ryste på kroppen
og uden at spørge om noget som helst

en rigtig mand har en ordentlig lanse
og han er ikke til så meget snak
sådan og sådan
han er fysisk og ikke så psykisk
aggressiv sexet
en voldsmand i svøb

vi får dårlige hjerter
af al den kaffe
der glider gennem dagene
en grumset flod af argumenter
vi dolker hinanden med
i en slags aflad til livet

vi får svage øjne
den stadige strøm af billeder
der intet håb levner
godnatkysset stivner i luften
til lyden af fjerne krige
endnu en ting at skylde skylden på

jeg har det så skidt
min grundvold skrider
mit mod går søgang
min mund er et ustemt klaver

jeg er jaloux
fordi kvinden jeg valgte fra
og i årevis havde tænkt
som den perfekte anden mulighed
langt om længe
har fundet sig en kæreste
en rigtig kedelig karl
de passer ikke sammen
hun er alt for god
og jeg så hende trods alt først

en baglåst dør
kærligheden udtør
vi har glemt det vi havde før
er holdt helt op med at rør'
så er det jeg spørg'
er der noget jeg kan gør'

til ganske få tider
tænker jeg rent faktisk ikke på sex
og kan ikke engang samle energi
til en skaldet gokke-den-af fantasi

strømme af liderbilleder
eller langsomme sensuelle opbygninger
hentet fra uforløste erindrings bagkatolog
lader mig imod sædvane utændt

sjældne øjeblikke hvor jeg ingen gang ønsker
du alligevel ikke er faldet rigtigt i søvn
og snart placerer din godnathånd om min pik
for ikke at nævne munden

vredens gasblå ild
spyr ud af mig
min kone kalder mig vanvittig
og det er ikke ment morsomt

kunne jeg slå ihjel
med den blå flamme
eller kunne vi måske
bruge den til
at svejse os
bedre sammen
med

mor morsom

MOR ER LAGT

mor er faldet
i søvn med et barn
ved hver pat
det bliver endnu en
klaustrofobisk
usexet nat

mor lægger de små
i lang tid er der lyde
tandbørsteskrål
hårvaskegråd
livlig pludreplasken
hele badeværelset til
i nattøjsscener
de får lov selv at vælge
ikke det sæt
heller ikke det
undertøjsnøgne
ryd-nu-op formaninger
der går over i leg
med legetøj
et par kvindehænder
kvikt sætter på plads
gå-nu-nat historier
hun lader sig nøde til 3
lukker bogen efter den 4.
og under den 7. sang
op lille hans
går hendes stemme i ro
selv ungerne tier stille
de sover ikke
men ligger ved mor
som er lagt
og nulrer tilfredse
hvert deres bryst

DET ER JO ...

mor giver far lov
det er jo lørdag
på en tirsdag
imens ungerne lægger i rodet række
i sengen
men nu er de af en eller anden grund
kommet i gang
det kører
de undgår behændigt at støde ind i nogen og noget
og er ved at nærme sig klimaks
da de afbrydes af hundehvalpen
der legesygt hopper op
og vil være med

MO®RDE®LIG

moderlig morsom
stikker hun en bakke
af ugjorte opvaske og anden rengøring
ind under døren til herreværelset
lader ham uden tvetydigheder forstå
at tiden er til andet end fumlerier

morderligt morsomt
udstikker hun retningslinjer
for opdragelse og husførelse
som hun undrer sig såre over
hendes livsledsager
nærmest snorlige følger

MOR MORSOM

mor morsom
bruger sex
som vare
han skal
gøre sig
fortjent til

en gave
hun kan
øse af
eller bare
lukke for
hanen helt

far fattig
taber kraften
smilet stivner
lemmet falder
puster tungt
i puden

sex er
parløbets vand
uden væske
tørre det ud
forvandles til
to sololøb
i duel

IKKE I AFTEN, SKAT

hvis ikke fars
velkendte famlehånd
går på safari
i mors trussers
rubin jungle

vedholdende insisterer
på at fremkalde
et lille vellystent
vandfald
sker der aldrig et dyt

INVESTERING

der lagt til grin i kakkelovnen
frysende gløder
afbrudte aftaler
dem der blev formuleret
og de der blev misforstået

der er ikke længere rum til ild
brændkammeret er fyldt
askeophobning
der skal bæres ud
før der igen kan brændes

fryseren er dog proppet
af kødelige erfaringer
mellem to stive kroppe
de skal tøs op
for igen at tænde

MANGEL

der mangler heldigvis et digt
med eksplosionsstjerne nætter
hvor hun mod alle ods
pludseligt vækker og ægger ham
til dejlig heftig sex

HUN FALDER

hun falder ind i tv's
følelsesmættede spor
dramatiske romancer
og løselige mord

hun falder i tv's
erstatning for ord
han går i soveværelset
udøver enehor

hun falder ud af tv's
døsig bevægelses strøm
ukomfortabel sofa
lydspor til hendes drøm

far fatter (ikke en brik)

ØNSKEDRØM

jeg vil stå på højhusets top
høre verden suse
at jeg er god
alle skal se her op

jeg vil ligge i rillerne
være et beatleshit
udødeligt dejligt
og lige til

jeg vil være den eneste
for hele verden
et øjeblik
for evigt

FORFATTER FAR

hvornår kan man kalde sig forfatter
er det blot noget der kan fornemmes
som en vedvarende dunken
fra et sted i nærheden af hjertet
eller er det først
når værkerne stolt støver på reolen

jeg skruer mig tilbage
længe før familie, hund og kat
en af mine hjertesorger lå slængt på min seng
hun fortærede mine historier
billederne af hende læse mine tekster
var min løn, hævet med bitter tilfredshed

og i dag
hvor støvet så småt er ved at lægge sig
er min motor ofte børnenes begejstring
men min læser
er en jeg ikke kender
og jeg aner ikke om vedkommende findes

UH ALTSÅ!

uh hvor er du
ind imellem
vanskelig at elske
så højt som
et plæneklippet græsstrå
sommersolen har svedet af

uh hvor er jeg
dog sat skakmat
mellem umiddelbare udfald
og al det
som går ud over
mig

uh hvor er vi
sammenbundne
filtret ind i hinanden
vi kan ikke ryste os fri
uden at kvæle
vores lille verden

SOMMER NR. 34

være i det jeg er i
tilsidesætte det jeg havde tænkt mig
yt med tv-programmet
jeg får det aldrig set
det er alligevel mest bras de sender

pigen spiser kun chokoladen på sin basse
den store får trods løfte om slukning
alligevel lov til at se motormus fra mars
lille mand stavrer rundt med bill haley krølle
og siger noget i retning af: ”måge”
alt er en opdagelse

mormor ryger
det lyder hele tiden som om hun snorker
livsledsageren ser surt på mig
men retter sig så op til et kys
jeg går sidst på lokum
for at vinde tid til at være mig
et øjeblik

FRIRUM

mit eneste frirum indskrænkes
det er usynlige bånd som der trækkes i
går jeg på wc skal lillemand tisse
jeg vælger nødtvunget at vente, ellers går det galt
får ham aftisset og ud
sat mig
døren flyver op
den store kan ikke holde sig
med bukserne om haserne venter jeg irriteret
han glemmer at vaske hænder
og jeg råber ikke
først da der bankes på døren
pigen hyler
fordi jeg reagere så voldsomt på hendes høflighed
hun må trøstes
og på
er meget længe om det
hun glemmer ikke noget
da hun endelig er ude
har katten lagt sig på mine fødder
jeg sætter mig og venter tålmodigt
på min kone

INDHOLDSFORTEGNElsen

livet er stoppet
dagligdagen flækker
som en sovs der i sidste sekund
alligevel lader sig skille

indholdsfortegnelsen sprækker
de bedste indfald
lader sig ikke notere
kommer midt i opvasken
ved bleskift
korporlig kærlighed
tidspunkter
åndfuldt blottede
for idebøger og diktafoner

de bedste øjeblikke
går op i en højere enhed
med økosulfo, babylort og udløsning
jeg må leve i boblerne
påtage mig det indhold
dagene stopper til i

LIVETS MIXTURE

jeg pludrer om at sukker
ville blive forbudt
hvis stoffet ikke allerede var her
vennen fortæller
stort set alle rene produkter
er farlige for mennesker
vi kan ikke tåle de rene stoffer

jeg tænker
sådan er det jo også med følelser
vi klare kun dårligt de rene
de fleste går bagover
er ved at stryge til himmels
når kærligheden slår dørene op
og hvis døden flagrer med sin skygge
river en ven eller bekendt fra os
er vi ved at gå med dem i graven

vi vil gerne have de rene følelser i doser
i bøger og på film
hvor personerne først når himlen
for at ende i det mørkeste hul
hvor kun vi kan skimte
at barnet de efterlod
er det eneste lys

vi tåler ikke det rene
det skal mixes
vi er sørgelige junkier
der må dulme livet
i en grødet suppe
hvor det snart bliver vanskeligt
at mærke hvornår
det er grundvolden der skælver
eller hvornår det bare er
kroppen der vaneryster

NÆRMEST BRÆNDT

jeg er nærmest ja
helt brandtsk jo
midtlivs flamberet
med en vildt voksende familie
der ikke lader sig beskære
i vores solmodne have
farvestærke ælte

her mangler ikke noget
vi lever og er som hund og kat
hvæser og knurre
får aldrig rigtig bidt
selvom du kradser fra dig
og jeg smerter dig

men en brændeovnsnat
kan jeg mærke
vi endnu ikke har brændt
hinanden helt ned
og jeg føler på det nærmeste
det steffen b synger om på tv-2

MIDTUGE

onsdag aften gløder rødt i brændeovnen
ugen brændt halvt igennem
jeg kan skimte weekender i begge ender
imens dagligdagene knitre
sommeren ligger kilometer bag os
og før vi ser de knaldende farver
springer bladende af træerne
bader vinternøgne
blegt oplyst af jul og nytår
stop!
det er stadig kun
midt i ugen og efteråret
ungerne snotter i 11-taller
og jeg kløver:
mit træ
min tå
min tunge
strækker den langsomt
mod de røde gløder
i begyndelsen
hen mod slutningen
af en onsdag

UBESKRIVELIGT

det hænder vi lykkedes
vores kroppe mødes under sengelamper
tændte eller slukkede
og ikke når at afbryde
den fælles eksplosion
vi skvulpende
sejler frem mod

SJÆLEBREVE

via navlen
er vi forbundne
med vores førtilværelse
i et lille trygt hav

hendes mave blev
en forladt brak sø
en ny eksistens
snappede efter vejret

spæde navlekærtegn
sender sjælebreve
spjæt gennem kroppen
føler mig fuldstændig åben

SÅ TÆT, SÅ FJERN

aftenen før betragtede jeg dig
mens du hang hylder op i soveværelset
jeg mærkede at jeg elskede dig
men jeg fortalte det ikke
mente ikke timingen var god
så jeg lå bare og nød

næste morgen drømte jeg om dig
skønt du lå lige ved min side
i drømmen fik jeg det sagt
jeg elsker dig
og jeg vågnede med et sæt
mat og glad

BESLUTNING

jeg elsker dig også
fordi jeg har besluttet det
selvom jeg indrømmer
forelskelsens blitzlys
i sin tid
bragte mig ud af fatning

jeg elsker dig også
fordi vores kærlighed
blev til børn
der kæder os sammen
lige meget hvad

jeg elsker dig
mere end en beslutning
og i de fleste dage
er det ikke sværere
end at trække vejret

STØRST AF ALT

størst af alt er kærligheden
selvfølgelig er den det
ikke kun mellem partner og partner
eller til egen avl

men kærligheden
i alt og til alt
hvad der kan få hjerter
til at bære og briste

I BEVÆGELSE

der er hul
en poetisk himmel et sted
hvor en løsrevet stjerne
svæver frit
larmende lydløst
større end os
og med en blomst
springende ud af et bryst
en taktfast rytme
der holder os i gang

HØRT

ved det hvide spisebord
med fløde i koppen
øjeblikkelig ramt af
ikke at vide hvad og hvilke
retning jeg skulle bevæge mig i
foldede jeg mine hænder
og bad til gud: hjælp mig
jeg lo latterligt
da jeg fornemmede svaret

HJERTEØJE KIKNING

i hjertets midte
et øje
der ejer sig selv
og dog føler det sig
sammenføjet
med alt
også med det
vi kalder for gud

MIN GUD min Gud

min gud min gud
hvorfor har du fundet mig
i den her selvforherlighedstid
hvor sex og penge er mest
hvor vi efter lang tids stræben
nærmest er blevet større
og måske derfor har sluppet
den usynlige tråd

vi kan sætte bladet på nælden
vi kan sætte køn på barnet
vi kan få tomaten rød og omformet
nævn noget vi ikke kan?

min gud min gud
hvorfor har du fundet mig
er det fordi jeg er noget
jeg troede ellers ikke
jeg var din type
en slags socialistisk anarkist
med hang til hvalernes frelse
og anden dobbeltmoral

min gud min gud
hvorfor har du fundet mig
og hvad er det lige du vil have mig til
skal jeg gå i kirke
eller må jeg nøjes med
at være troende troløs
tro på jeg er dér
hvis og når det kræves

SØNNER & SYNDER

forråder jeg nu mine sønner
som du forrådte din
eller findes der ingen
form for etisk matematik
hvor ligningerne går op og op

dengang du kravlede ned fra himlen
blev du da svimmel
over det du fandt
måtte du derfor selv fuldføre
den gerning du standsede abraham i

uden nogen form for genkrav
beder jeg dig
forlad mig mine synder
lad mig for din og min skyld
beholde mine sønner

GUDS KONE

gud har ingen kone
det måske dér den er gal
som om verden regeres
fra et sindssygt hospital

englen hviskede det til mig
lige op i mit fjerne syn
det hele var lidt uskarpt
selv lyden faldt i gryn

den sagde at selv satan
blev skabt af vores gud
og så forstår man jo bedre
hvorfor alt ser sådan ud

når nu gud ingen kone har
ku' man jo spørge sig selv
om det nu også er rigtig klogt
at vi vedgår os arv og gæld

NÆSTEN

næst efter mig
er hun den største idiot
af hele denne verdens
individer og vier

det er næsten for enkelt
næsten er næsten én selv
urimelig tæt på
og alligevel en anden

når det ikke lykkedes
at skelne hende fra mig
plaffer jeg hende ned bagfra
i en regn af selvretfærdighed

jeg er næsten
næsten
men desværre
for tæt på
og altid mindst
en millimeter fra

MENNESKET MIG

mennesket mig tror på himlen
med hovedet fuld af jord
måske skulle jeg blive gartner
i de vantros engles kor

hænderne begravet i mulden
en spire bryder frem et sted
lige midt i forårskulden
ikke lige det den regnede med

mennesket mig tror på mirakler
et støn i en pude blev et barn
og hvis heldet rammer
går det fri af dødens garn

så jeg holder mig på linen
mellem tugt og hellighed
ser lige frem ud i luften
af frygt for at kikke op og ned

og lader himlens mirakler
svæve i deres egen baner
det er sådan cirka, jeg har det
plejer mine underdogs vaner

Underdogs alfabet

c

en sut påstod
at rene erindringsdigte
slet ikke er rigtige digte
for meget virkelighed hældt i bøger
og skal man hælde
kan man lige så godt
tømme hele flasken

mon ikke han har ret
som børn og fulde folk altid har det
men med det i mente
at en sandhed oftest føres af en løgn
og det rigtige mest er en følelse
for et rent digt
er vel altid godt

j?

er jeg så forfængelig
fordi jeg ved
at jeg er forgængelig

håber jeg på
at når jeg er brændt bort
stadig er her lidt

at noget af det jeg har gjort
lever videre
ude i alt et sted

q

mandlige menstruationsbind
fylder reoler og flyder over skærme
bremsespor og størknet sperm
samt noget undefinerbart
som grundige analyser måske
kunne få noget ud af

W

jeg er wonderfull
halvkunster, fudentast
jeg er i det hele taget
tem'lig godt tilpas

jeg er en døgenigte
et mandeskvat
der morgenkysser konen
god arbejdsdag min skat

jeg er en hjemmefar
et hyggehoved
en fanatiker der bøvler
med livets uløselige kode

x

når to små hænder
en morgen i søvne
holder min voksne krop i madrassen
så jeg nagles af hans tryghedskrav
da er jeg med ét
langt mere end et x
eller en fodgænger
en selvvalgt underhund
der noterer observationer
på sin dagrute gennem byen

y

vi sætter børnene på auktion
uden at ane det og uden
at tage yderligere notits

det myldre med liv i hørbar nærhed
af dassets åbne dør
der leges
drengene med blå emilhuer og bøsser
pigerne synger og pynter deres fantasihus
nede på søbroen soler hugorme sig
de må ses af alle, så de bugter sig væk
bilerne er pakket og vi skal igen på tur
her på dasset kører familien svenson fra kathult, lønneberg
med vogn og emil ridende på sin lukas
for kameraet
vi selv forsøger at fange tiden med

småland er et juletræ
spækket med gaver fra astrid lindgren

pludselige som ramt
af en meteorsten nær vimmerby
hænger truslerne i luften
"så blir vi hjemme!"
"så tager vi ingen-steder!"

vi sætter børnene på auktion
låser dem ikke inde i snedkerboa, næ nej
eller rusker dem aggressivt hårdt, slet ikke
vi forsøger bare at styre dem
med løfter og trusler

for selvfølgelig
ta'r vi da nogen-steder

Z

zov sødt lille farmand
og visse lul
så er du nemlig ikke så dunkel
så lister vi ad trappen
i morgenens gry
ned til tv
vores onkel

æ

jeg er en grønsværdskriger
en fodboldpoet
hør hvordan jeg rykker fra sproget
fanger ordet og skruer det ind
mod indersiden af hjernebarken
følg det sejrsikre rute
på vej væk fra papiret
ind i målet, dit hjerte

jeg er en rock'n'roll fantast
et dyr efter det rette beat
den krystal klare rocksang
som svinger dig i dans
samtidig med den fortæller noget
om verden og livet
jeg står på scenen som frontfigur
en underhund i spotlight

jeg er en dagdrømmer
fantasere mig til mesterskaber og koncertekstaser
mens jeg spørg mig selv
om jeg higer efter så megen succes
eller det blot er en drengeleg
der har overlevet min voksendom
for i rusen er jeg mig selv
perfekt, som en anden

Ø

øh, min inderste grundvold ryster
som hun dog strutter med de dér bryster
jeg bliver hvor jeg er
kan kun drømme om det andet
for jeg har set hvad der sker
når man bygger slotte i sandet

øh, min bagerste grundvold skælver
mens konen hun ligger og kælver
jeg vil gerne stønne til
lader hende presse min hånd i smadder
og det må blive hvad det vil
jeg vil synge kønnet ud i samtlige gader

øh, min underste grundvold synker
når jeg spejles i historiens rynker
jeg døjer med at være ved
at jeg øjensynligt ikke gør det bedre
og lugter af det samme kød, blod og sved
som de værste af mine fætre og forfædre

å

åh, er fatter ved at være nogenlunde i vater
vandnålen ved at finde et leje
mellem de sorte streger

opdagede han knapt at han var utilpas
i hverdagene der kørte
for man er hvor man er
og det er godt nok at være
hvor man er

åh, nu kan han heldigvis ane
hvad det er hjertet vil sige
derfor er smilet kommet tilbage
det var ellers faldet af
omformet til et ekko af et grin
over noget der ikke er morsomt

far farlig følsom

(Digte fra 2000 – 2003. Denne version 2024)

© Anders Rostrup Lorentzen

anders@apoet.dk & www.apoet.dk 2024

Alle rettigheder forbeholdes Anders Rostrup Lorentzen / Anders apoet

Forlag: www.apoet.dk

Denmark 2024

ISBN

2. e-udgave

Kopiering fra denne udgivelse må kun finde sted på institutioner eller virksomheder, der har indgået aftale med Copydan Tekst & Node, og kun inden for de rammer, der er nævnt i aftalen. Enhver anden udnyttelse uden Anders Rostrup Lorentzen / anders@apoet.dk skriftlige samtykke er forbudt ifølge gældende lov om ophavsret. Undtaget herfra er korte uddrag til brug i anmeldelser.